

O koncentračních táborech rodiče nemluvili

Bratr náhodou našel na internetu článek *Lágrové Madony* z vašeho časopisu, ve kterém je zmíněn příběh naší mamky Bohuslavy Mutinové (1914–1994), rozené Máchové. V rodině se vědělo, že v Ravensbrücku zřejmě porodila dceru, ale nikdy se o tom nemluvilo. Mamka ani otec o pobytu v koncentračním táboře kromě krátkých zmínek nemluvili a my jsme neměli odvahu se na to ptát. Článek doplňuje naše vědomosti o osudech rodičů a je dobře, že se tyto osudy připomínají v době, kdy někteří lidé považují za narušení osobní svobody i nošení respirátoru.

Pamětníků už moc není a naše děti a vnuci by měli vědět, co jejich předci museli prožít. Naše mamka pocházela z Krmelína v okrese Frýdek-Místek. V roce 1936 se provdala za našeho otce Jana Mutinu (1910–1971) a odstěhovali se k jejím rodičům do Staré Bělé. Ačkoli bratři mého tatky byli od roku 1940 vězněni kvůli odbojové činnosti (jeden byl později umčen v Osvětimi), rodina poskytovala úkryt různým osobám, mimo jiné členům partyzánské skupiny Jakuba Bílka.

V červenci 1944 ukryla partyzány ve svém domě ve Staré Bělé. Dne 11. července 1944 byl dům obklíčen Gestapem. Pět členů skupiny spáchalo v bezvýchodné situaci sebevraždu.

Události z 11. července 1944 zasáhly nejen naše rodiče, ale i celou rodinu. Zatčení byli všichni dospělí kromě staříčka a stařenky, kteří zůstali doma s celkem šesti dětmi. Moje

dva bratry si později vzali mamčini rodiče do Krmelína, kde zůstali až do návratu rodičů. Po válce se mamce narodily ještě další dvě děti, bratr František a já, jsme tedy čtyři bratři, a to děvče asi chybělo.

Tetě Boženě Vašutové, rozené Mutinové, se v září 1944 narodila dcera. Byla propuštěna domů, aby porodila, a poté znovu uvězněna. Malou Mařenku si vzali do péče sousedi a u nich vyrostla až do dospělosti. Vašutovi se stejně jako naši rodiče po válce vrátili a měli ještě další tři děti (celkem sedm). Koncentrační tábor nepřežil strýc Josef Prokop a strýc s tetou, Antonín Urbánek a Jenovefa Urbánková, rozená Mutinová. Po nich zůstala dcera Jarmila, kterou vychovali manželé Mertovi z Nové Bělé. Mezi odbojáři, kteří se zastřelili při obklíčení domu dne 11. července 1944, byla i naše teta Ludmila Mutinová.

Tolik jen útržkovitě k událostem, jež jsou v naší rodině připomínány a každoročně se scházíme, aby na ně nezapomněly ani naše děti a další generace.

pd

Radomír Mutina

Bohuslava Mutinová na poválečné fotografii s manželem a dvěma syny v roce 1947 a oslava jejích 80. narozenin v roce 1994

Foto: rodinný archiv